# WYROK TRYBUNAŁU (trzecia izba)

z dnia 27 września 2007 r. *

W sprawach połączonych C-208/06 i C-209/06

mających za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Finanzgericht Düsseldorf (Niemcy) postanowieniami z dnia 4 maja 2006 r., które wpłynęły do Trybunału w dniu 8 maja 2006 r., w postępowaniach:

**Medion AG** (C-208/06)

przeciwko

**Hauptzollamt Duisburg**,

oraz

**Canon Deutschland GmbH** (C-209/06)

przeciwko

**Hauptzollamt Krefeld**,

* Język postępowania: niemiecki.

TRYBUNAŁ (trzecia izba),

w składzie: A. Rosas, prezes izby, J.N. Cunha Rodrigues, U. Lõhmus, A. Ó Caoimh i P. Lindh (sprawozdawca), sędziowie,

rzecznik generalny: Y. Bot,
sekretarz: J. Swedenborg, administrator,

uwzględniając procedurę pisemną i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 21 marca 2007 r.,

rozważywszy uwagi przedstawione:

— w imieniu Medion AG oraz Canon Deutschland GmbH przez H. Nehma, Rechtsanwalt,

— w imieniu rządu francuskiego przez G. de Berguesa oraz A.L. During, działających w charakterze pełnomocników,

— w imieniu Komisji Wspólnot Europejskich przez J. Hottiaux, działającą w charakterze pełnomocnika, wspieraną przez B. Wägenbaura, Rechtsanwalt,

podjąwszy, po wysłuchaniu rzecznika generalnego, decyzję o rozstrzygnięciu sprawy bez opinii,

wydaje następujący

## Wyrok

1 Wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczą interpretacji podpozycji 8525 40 91 i 8525 40 99 Nomenklatury Scalonej zawartej w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256, str. 1), zmienionym rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2263/2000 z dnia 13 października 2000 r. (Dz.U. L 264, str. 1), rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2031/2001 z dnia 6 sierpnia 2001 . oraz rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1789/2003 z dnia 11 września 2003 r. (Dz.U. L 281, str. 1, zwanej dalej „CN").

2 Wnioski te zostały przedstawione w ramach sporu między Medion AG (dalej zwaną „Medion") a Hauptzollamt Duisburg oraz sporu między Canon Deutschland GmbH (dalej zwaną „Canon") a Hauptzollamt Krefeld, w przedmiocie klasyfikacji do CN camcorderów, których przywozu do Niemiec dokonały obie spółki.

### Ramy prawne

3 CN, wprowadzona rozporządzeniem nr 2658/87, oparta jest na światowym Zharmonizowanym Systemie Oznaczania i Kodowania Towarów (dalej zwanym „HS"), opracowanym przez Radę Współpracy Celnej, obecnie Światową Organizację Celną

i przyjętym przez międzynarodową konwencję zawartą w Brukseli w dniu 14 czerwca 1983 r. i zatwierdzoną w imieniu Wspólnoty decyzją Rady 87/369/EWG z dnia 7 kwietnia 1987 r. (Dz.U. L 198, str. 1). CN przejęła z tego systemu pozycje i sześciocyfrowe podpozycje, a jedynie siódma i ósma cyfra wprowadza dodatkowe podpodziały charakterystyczne dla CN.

4 Część druga CN obejmuje sekcję XVI, która zawiera dział 85 noszący tytuł „Maszyny i urządzenia elektryczne oraz ich części; rejestratory i odtwarzacze dźwięku, [telewizyjne] rejestratory i odtwarzacze obrazu i dźwięku oraz części i akcesoria do tych artykułów".

5 Pozycja 8525 40 nosząca tytuł „Kamery wideo ze stop-klatką i pozostałe rejestrujące kamery wideo; kamery cyfrowe" zawiera podpozycję 8525 40 91 noszącą tytuł „pozostałe rejestrujące kamery wideo: zdolne jedynie do zapisu dźwięku i obrazu zarejestrowanego przez kamerę telewizyjną" oraz podpozycję 8525 40 99 noszącą tytuł „pozostałe rejestrujące kamery wideo: pozostałe".

6 Należy zaznaczyć, że w rozporządzeniach nr 2263/2000, nr 2031/2001 oraz nr 1789/2003 brzmienie podpozycji 8525 40 91 i 8525 40 99 jest identyczne.

7 Rejestrujące kamery wideo zaklasyfikowane do podpozycji 8525 40 91 obłożone są stawką celną w wysokości 4,9%, natomiast te, które zostały objęte podpozycją 8525 40 99 stawką celną w wysokości 14%.

8 Ogólne reguły interpretacji CN, zawarte w części pierwszej, sekcji I A tego załącznika stanowią w szczególności:

„Klasyfikacja towarów w CN podlega następującym regułom:

[…]

2. a) Wszelkie informacje o wyrobie zawarte w treści pozycji dotyczą wyrobu niekompletnego lub niegotowego, pod warunkiem że posiada on zasadniczy charakter wyrobu kompletnego lub gotowego. Informacje te dotyczą także wyrobu kompletnego lub gotowego (oraz wyrobu uważanego za taki w myśl postanowień niniejszej reguły), znajdującego się w stanie niezmontowanym lub rozmontowanym.

[…]"

9 Komisja Wspólnot Europejskich publikuje, w regularnych odstępach czasu i zgodnie z art. 9 ust. 1 rozporządzenia nr 2658/87, w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich „Noty wyjaśniające do Nomenklatury Scalonej Wspólnot Europejskich" (dalej zwane „notami wyjaśniającymi"). Noty wyjaśniające dotyczące rozporządzenia nr 2263/2000 (Dz.U. 2000, C 199, str. 1) mające zastosowanie, w części, do sprawy C-209/06 precyzują w odniesieniu do podpozycji 8525 40 99:

„Pozostałe

Podpozycja ta obejmuje zespoły urządzeń, składające się z kamery wizyjnej i aparatów do rejestracji lub odtwarzania wizyjnego (tzw. camcordery — kamera wizyjna zespolona z magnetowidem i magnetofonem) do nagrywania nie tylko obrazu rejestrowanego przez kamerę, ale także programów telewizyjnych. Obrazy w ten sposób zarejestrowane, mogą być odtworzone za pomocą zewnętrznego telewizyjnego odbiornika.

Jednak »camcordery«, [w] których tylko obrazy nagrywane przez kamerę mogą być rejestrowane i odtwarzane za pomocą zewnętrznego odbiornika telewizyjnego, objęte są podpozycją 8525 40 91". [tłumaczenie nieoficjalne, podobnie jak wszystkie cytaty z tych not poniżej].

10 Noty wyjaśniające zostały zmienione w następstwie komunikatu Komisji z dnia 6 lipca 2001 r. (Dz.U. C 190, str. 10). W odniesieniu do podpozycji 8525 40 99, zachowane zostało brzmienie wersji poprzedniej, natomiast dodany został akapit środkowy:

„Podpozycja ta obejmuje również »camcordery«, w których wejście wizyjne jest zasłonięte płytką lub w inny sposób lub, w których interfejs wizyjny może być później aktywowany za pomocą oprogramowania jako wejście wizyjne. Niemniej jednak urządzenie jest przeznaczone do nagrywania programów telewizyjnych lub innych pochodzących z zewnątrz sygnałów wizyjnych". [tłumaczenie nieoficjalne, podobnie jak wszystkie cytaty z tych not poniżej].

11 Rozporządzenia nr 2031/2001 i nr 1789/2003 nie zmieniły treści not wyjaśniających.

## Postępowania przed sądem krajowym i pytania prejudycjalne

*Okoliczności faktyczne wspólne dla obu spraw*

12 Spółki Medion i Canon dokonały przywozu do Niemiec camcorderów cyfrowych wyposażonych w „złącze IEEE 1394" pozwalające na przekazywanie danych cyfrowych. Urządzenia te wyposażone są w menu złożone z szeregu przycisków oraz małego kolorowego wyświetlacza „LCD".

13 Z opisu tych produktów, a także z ich instrukcji obsługi wynika, że nabywca może dokonać wyboru między obejrzeniem nagrania wideo zrealizowanego za pomocą kamery na kolorowym wyświetlaczu „LCD" a jego przesłaniem, za pomocą odpowiednich kabli do innych urządzeń, na przykład telewizora, które zapewniają dużo większy obraz oraz lepszą jego jakość. Funkcję tę określa się skrótowo terminem „DV-out".

14 Pewne pozostałe camcordery oferują możliwość uzyskania danych z innych urządzeń i w związku z tym wykorzystywane są jako magnetowidy w celu rejestracji sekwencji cyfrowych pochodzących z komputera, na przykład montażu wideo. Funkcja ta, skrótowo określana terminem „DV-in", nie została wskazana przez Medion i Canon podczas przywozu camcorderów będących przedmiotem postępowań przed sądem krajowym.

15 Ponadto ani producenci omawianych camcorderów, ani Medion i Canon nie przewidzieli, w ich opisach i instrukcjach obsługi, możliwości późniejszej aktywacji funkcji DV-in oraz umożliwienia dokonania tej aktywacji przez osoby trzecie. Jednakże obie spółki w tych samych okresach dokonały przywozu camcorderów, w odniesieniu do których zostało jasno wskazane, że wyposażone są w funkcję DV-in.

*Sprawa C-208/06*

16 W lutym 2004 r. Medion zgłosiła we właściwym urzędzie celnym w Essen-Stadthafen (Niemcy) do odprawy celnej, w celu dopuszczenia do swobodnego obrotu, camcorder cyfrowy typu MD 9069 wskazując, że objęty jest on podpozycją CN 8525 40 91. Urząd ten dokonał klasyfikacji tego camcordera jako towaru objętego podpozycją CN 8525 40 99.

17 W swoim odwołaniu do Finanzgericht Düsseldorf, spółka Medion podniosła w istocie, że w momencie decydującym dla przyjęcia zgłoszenia celnego, omawiany camcorder nie był przystosowany do wykonywania funkcji DV-in. Spółka ta podniosła równocześnie, że została powiadomiona przez producenta tego camcordera, iż urządzenie to mogło wykonywać funkcję DV-in jedynie w wyniku przeprogramowania „pamięci EPROM", co wymagałoby albo nowego wyposażenia, albo wymiany płyty głównej przez wykwalifikowanego inżyniera. Medion podniosła ponadto, że uzyskała wiążącą informację taryfową od niderlandzkich organów celnych, które dokonały klasyfikacji tych samych camcorderów do podpozycji CN 8525 40 91.

18 Finanzgericht Düsseldorf zarządził przeprowadzenie ekspertyzy w celu ustalenia, czy, a jeżeli tak to w jaki sposób, bez dokonywania modyfikacji w sprzęcie, można dokonać zmiany ustawień camcordera tak, aby za pomocą tego urządzenia dokonywać można było również zapisu obrazów i dźwięków zarejestrowanych urządzeniami zewnętrznymi.

19 W następstwie przedstawienia opinii biegłego sąd krajowy przystąpił do rozpatrywania kwestii klasyfikacji spornych camcorderów. Sąd stwierdził, że w momencie powstania długu celnego omawiane camcordery nie posiadały jeszcze określonych cech istotnych dla klasyfikacji taryfowej, jednak uzyskały lub mogły je uzyskać później, dzięki zmianie ustawień.

20 Sąd zauważył jednocześnie, że kwestia klasyfikacji towarów, które nie posiadają pewnych cech w momencie ich odprawy celnej, lecz uzyskują je później dzięki zmianie ustawień, nie znajduje jednolitej odpowiedzi we wspólnotowym systemie prawnym. Sąd ten przytacza w tym zakresie wiążącą informację taryfową uzyskaną od niderlandzkich organów celnych, na którą powołuje się Medion, a także opinię francuskiej Commission de conciliation et d'expertise douanière [Komisji pojednawczej i ekspertyz celnych] z dnia 7 października 2003 r. W konsekwencji sąd krajowy powziął wątpliwość, co do wpływu późniejszej zmiany ustawień na klasyfikację taryfową towaru.

21 W tych okolicznościach Finanzgericht Düsseldorf postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującym pytaniem prejudycjalnym:

„Czy klasyfikacji taryfowej camcordera, który w momencie przywozu nie posiada funkcji rejestrowania zewnętrznych sygnałów wizyjnych, należy dokonywać do podpozycji 8525 40 99, jeżeli istnieje możliwość, poprzez naciśnięcie określonych przycisków, późniejszego przystosowania portu wideo jako wejścia wideo, chociaż producent i sprzedawca nie wskazują na istnienie takiej możliwości, ani jej nie popierają?"

*Sprawa C-209/06*

22 W okresie od lipca 2001 r. do lutego 2002 r. spółka Canon wprowadziła do swobodnego obrotu modele camcorderów MV 400, MV 425 oraz MV 3 MC. Spółka ta wskazała w swoim zgłoszeniu celnym, że camcordery te objęte są podpozycją CN 8525 40 91. Po przeprowadzeniu weryfikacji zgłoszenia urząd celny w Krefeld (Niemcy) doszedł do wniosku, że camcordery te powinny zostać zaklasyfikowane do podpozycji CN 8525 40 99 . Na decyzję tę wniesiono skargę do Finanzgericht Düsseldorf.

23 Na poparcie swojej skargi Canon podkreśliła różnicę między przywożonymi przez nią modelami camcorderów, związaną z tym czy posiadają one funkcję DV-in, czy też jej nie posiadają oraz podniosła, że w odniesieniu do spornych camcorderów, wspomniana funkcja może zostać aktywowana jedynie poprzez dokonanie modyfikacji w sprzęcie. Canon podniosła również, że utrzymanie klasyfikacji do podpozycji 8525 40 99 w przypadku aktywacji funkcji DV-in już po odprawie celnej, naruszałoby podstawową zasadę klasyfikacji taryfowej. Opieranie klasyfikacji na aktywacji dokonanej już po odprawie celnej, wprowadzałoby niepewność co do okoliczności dokonania samej aktywacji, a tym samym co do klasyfikacji towaru.

24 Sąd krajowy zarządził przeprowadzenie ekspertyzy identycznej z tą, która została przeprowadzona w sporze dotyczącym spółki Medion.

25 W następstwie przedstawienia opinii biegłego Finanzgericht Düsseldorf postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującym pytaniem prejudycjalnym:

„Czy klasyfikacji taryfowej camcordera, który w momencie przywozu nie posiada funkcji rejestrowania zewnętrznych sygnałów wizyjnych, należy dokonywać do podpozycji 8525 40 99, jeżeli istnieje możliwość, poprzez naciśnięcie określonych przycisków, późniejszego przystosowania portu wideo jako wejścia wideo, chociaż producent i sprzedawca nie wskazują na istnienie takiej możliwości, ani jej nie popierają?”

26 Postanowieniem Prezesa Trybunału z dnia 26 czerwca 2006 r. sprawy C-208/06 i C-209/06 zostały połączone zarówno dla celów procedury pisemnej i ustnej, jak i dla celów wydania wyroku.

## W przedmiocie pytań prejudycjalnych

*Uwagi przedstawione Trybunałowi*

27 Według Medion i Canon na pytania prejudycjalne należy udzielić odpowiedzi przeczącej. Spółki te podnoszą kilka powodów, dla których camcordery będące przedmiotem postępowań przed sądem krajowym powinny zostać zaklasyfikowane do podpozycji 8525 40 91, a nie do podpozycji 8525 40 99.

28 Spółki te podkreślają po pierwsze, że w momencie odprawy celnej żaden z tych camcorderów nie posiadał możliwości rejestracji zewnętrznych sygnałów wizyjnych. Canon uważa, że za obiektywną cechę sprzętu może zostać uznana jedynie funkcjonalność oprogramowania, która była aktywna w momencie odprawy celnej.

29 Medion i Canon podnoszą również, że wszelkie zmiany, w tym modyfikacje kodów i parametrów oprogramowania sterującego funkcją DV, dokonywane bez porozumienia z producentem, stanowią naruszenie praw własności przemysłowej.

30 Wreszcie Medion i Canon podniosły, że biegły wyznaczony przez sąd krajowy musiał dokonać wielu skomplikowanych czynności, aby aktywować funkcję DV-in. Spółki te dodały podczas rozprawy, że camcordery będące przedmiotem postępowań przed sądem krajowym mogły funkcjonować jako magnetowidy jedynie w przypadku podłączenia ich do komputera osobistego, a nie w sposób niezależny.

31 Rząd francuski uważa, że klasyfikacji camcorderów będących przedmiotem postępowań przed sądem krajowym należy dokonać do pozycji 8525 40 99. Obiektywne cechy i właściwości danego towaru nie mogą ograniczać się jedynie do tych funkcji tego towaru, które działają w danym momencie, lecz powinny obejmować także wszystkie potencjalne jego funkcje. A zatem funkcja taka jak funkcja DV-in, nawet dezaktywowana, musi zostać uznana za obiektywną cechę i właściwość tych camcorderów, o ile istnieje możliwość jej aktywacji bez dokonywania zmian w samym sprzęcie.

32 Komisja uważa również, że omawiane camcordery są objęte kategorią „pozostałe" w rozumieniu podpozycji 8525 40 99. Według Komisji klasyfikacja w CN zależy od funkcji, które camcordery mogą wykonywać w momencie przywozu, czyli potencjalnych funkcji, które urządzenia te posiadają w tym momencie.

*Odpowiedź Trybunału*

33 Z brzmienia pytań, które należy rozpatrzyć łącznie, wynika, że sąd krajowy dąży w istocie do ustalenia, czy w celu klasyfikacji camcorderów można lub należy uwzględnić możliwość aktywacji funkcji DV-in, jeżeli funkcja ta nie była aktywna w momencie odprawy celnej, lecz może zostać aktywowana później poprzez zmianę ustawień lub dodanie oprogramowania. Sąd ten pragnie się ponadto dowiedzieć, jakie znaczenie odgrywa dla producenta okoliczność, że ani nie wskazał on, ani nie zapewnił tej możliwości w momencie odprawy celnej.

34 Przede wszystkim należy przypomnieć, że z utrwalonego orzecznictwa wynika, iż w interesie pewności prawa i ułatwienia kontroli, kryteriów decydujących dla klasyfikacji taryfowej towarów należy upatrywać w sposób ogólny w obiektywnych cechach

i właściwościach towarów, określonych w brzmieniu pozycji CN i w uwagach do sekcji lub działów (zob. w szczególności wyroki z dnia 26 września 2000 r. w sprawie C-42/99 Eru Portuguesa, Rec. str. I-7691, pkt 13; z dnia 16 lutego 2006 r. w sprawie C-500/04 Proxxon, Zb.Orz. str. I-1545, pkt 21 oraz z dnia 15 lutego 2007 r. w sprawie C-138/06 RUMA, niepublikowane w Zbiorze, pkt 27).

35 W tym zakresie okoliczność, czy producent towarów miał zamiar lub nie miał zamiaru podkreślić szczególną cechę tego produktu jest bezprzedmiotowa.

36 Ponadto Trybunał orzekł, że decydującego kryterium dla klasyfikacji celnej towarów w CN należy poszukiwać w obiektywnych cechach i właściwościach produktów w momencie ich przedstawienia organom celnym w celu ich odprawy (zob. wyroki z dnia 17 marca 1983 r. w sprawie 175/82 Dinter, Rec. str. 969, pkt 10 oraz z dnia 27 maja 1993 r. w sprawie C-33/92 Gausepohl-Fleisch, Rec. str. I-3047, pkt 9). W odniesieniu do tych obiektywnych cech i właściwości produktów musi istnieć możliwość ich sprawdzenia w momencie odprawy celnej (zob. w tym zakresie wyroki z dnia 8 lutego 1990 r. w sprawie C-233/88 van de Kolk, Rec. str. I-265, pkt 12; z dnia 12 grudnia 1996 r. w sprawie C-38/95 Foods Import, Rec. str. I-6543, pkt 17 oraz z dnia 13 lipca 2006 r. w sprawie C-14/05 Anagram International, Zb. Orz. str. I-6763, pkt 26).

37 Ponadto przeznaczenie towaru może stanowić obiektywne kryterium klasyfikacji, o ile jest ono właściwe temu produktowi, co daje się ocenić na podstawie jego obiektywnych cech i właściwości (zob. wyrok z dnia 1 czerwca 1995 r. w sprawie C-459/93 Thyssen Haniel Logistic, Rec. str. I-1381, pkt 13 oraz z dnia 11 stycznia 2007 r. w sprawie C-400/05 B.A.S. Trucks, Zb.Orz. str. I-311, pkt 29).

38 Wreszcie Trybunał orzekł, że z art. 2 lit. a) ogólnych reguł interpretacji CN wynika, iż dla potrzeb klasyfikacji taryfowej produkt niekompletny lub niegotowy powinien zostać uznany za produkt kompletny lub gotowy, o ile posiada on zasadniczy

charakter produktu kompletnego lub gotowego (zob. wyrok z dnia 9 lutego 1999 r. w sprawie C-280/97 ROSE Elektrotechnic, Rec. str. I-689, pkt 18). Część produktu musi być wystarczająco znaczna lub istotna, aby nadać danemu produktowi jego zasadniczy charakter (zob. wyroki z dnia 5 października 1994 r. w sprawie C-151/93 Voogd Vleesimport en -export, Rec. str I-4915, pkt 20 oraz z dnia 15 grudnia 1994 r. w sprawie C-401/93 GoldStar Europe, Rec. str. I-5587, pkt 26–28).

39 Z not wyjaśniających wynika, że czynnikiem odróżniającym camcordery objęte podpozycją 8525 40 91 od tych, które są objęte podpozycją 8525 40 99 jest zdolność tych ostatnich, poza możliwością rejestracji dźwięków i obrazów za pośrednictwem wbudowanej kamery lub mikrofonu, do rejestracji tych samych elementów, gdy pochodzą one ze źródeł innych niż ta wbudowana kamera lub mikrofon. Zasadniczą cechą camcordera objętego podpozycją 8525 40 99 jest zatem, w szczególności, funkcja DV-in, czyli możliwość rejestracji zewnętrznych sygnałów wizyjnych.

40 Funkcja DV-in może być bezpośrednio dostępna dla użytkownika, jeżeli producent zapewnił możliwość jej aktywacji w prosty sposób, objaśniając jej dokonanie w instrukcji obsługi dostarczonej kupującemu urządzenie. Jeżeli sposób ten nie został wyjaśniony w instrukcji obsługi, w celu uznania, że funkcja DV-in może stanowić zasadniczą cechę camcordera, konieczne jest, aby użytkownik nieposiadający szczególnych kompetencji z łatwością mógł dokonać zmiany jego ustawień, bez dokonywania materialnej modyfikacji camcordera. Konieczne jest zatem, aby camcordery, przed aktywacją funkcji DV-in, były skonstruowane w taki sposób, aby posiadały zasadnicze cechy tej funkcji oraz aby aktywność tej funkcji nie była uzależniona od podłączenia sprzętu zewnętrznego.

41 W celu klasyfikacji camcorderów do podpozycji 8525 40 99, konieczne jest ponadto, aby, po dokonaniu zmiany ustawień i uaktywnieniu funkcji DV-in, camcorder funkcjonował w taki sam sposób, jak camcorder celowo zaprojektowany dla funkcji DV-in. W szczególności konieczne jest, aby taki camcorder, podobnie jak ten ostatni, mógł być wykorzystywany do rejestracji zewnętrznych sygnałów wizyjnych w sposób niezależny, bez pomocy zewnętrznych urządzeń ani oprogramowania.

42 Z akt spraw przed sądem krajowym oraz w szczególności z ekspertyz, których przeprowadzenie zostało przez te sądy zarządzone, wynika, że zmiana ustawień camcordera w celu aktywacji funkcji DV-in jest stosunkowo skomplikowana. Wymagała ona odnalezienia w internecie protokołu zmiany ustawień przycisków (w odniesieniu do camcorderów Medion) lub zakupu oprogramowania (w odniesieniu do camcorderów Canon) oraz, w przypadku obu urządzeń, podłączenia do komputera osobistego i wykorzystania pewnych akcesoriów, takich jak kabel „LANC". Ponadto Medion i Canon podniosły na rozprawie, że nawet w przypadku aktywacji funkcji DV-in, aby z niej korzystać nadal konieczne jest podłączenie camcordera do komputera osobistego.

43 Wobec powyższego to do sądu krajowego należy określenie stopnia złożoności zmian, których należy dokonać w celu aktywacji funkcji DV-in oraz weryfikacja podobieństwa i autonomicznego charakteru funkcjonowania camcorderów będących przedmiotem postępowań przed sądem krajowym w porównaniu z camcorderami wyposażonymi w funkcję DV-in. Jeżeli sąd krajowy uzna, że aktywacja funkcji DV-in może bez problemów zostać dokonana przez użytkownika nieposiadającego specjalnych umiejętności oraz bez dokonywania materialnej modyfikacji camcordera, a także ustali, podobieństwo cech i autonomiczność funkcjonowania, camcorder taki musi zostać zakwalifikowany do podpozycji 8525 40 99. Jeżeli przesłanki te nie zostaną spełnione, omawiane camcordery muszą zostać zakwalifikowane do podpozycji 8525 40 91.

44 W konsekwencji odpowiedź na zadane pytania powinna brzmieć w ten sposób, że klasyfikacji camcordera należy dokonywać do podpozycji CN 8525 40 99 wyłącznie, jeżeli funkcja rejestracji obrazów i dźwięków pochodzących ze źródeł innych niż wbudowana kamera i mikrofon jest aktywna w momencie odprawy celnej lub jeżeli — nawet w przypadku, gdy zamiarem producenta nie było wskazywanie tej właściwości — funkcja ta może zostać aktywowana później poprzez zwykłą zmianę ustawień urządzenia przez użytkownika nieposiadającego specjalnych umiejętności, bez dokonywania materialnej modyfikacji camcordera. W przypadku późniejszej aktywacji, konieczne jest również, po pierwsze, aby po jej dokonaniu camcorder taki funkcjonował analogicznie do camcordera, którego funkcja rejestracji obrazów i dźwięków pochodzących ze źródeł innych niż wbudowana kamera i mikrofon jest

aktywna w momencie odprawy celnej oraz, po drugie, aby camcorder taki funkcjonował autonomicznie. Weryfikacja spełnienia tych przesłanek musi być możliwa w momencie odprawy celnej. Dokonanie oceny, czy przesłanki te zostały spełnione należy do sądu krajowego. Jeżeli przesłanki te nie zostaną spełnione, camcordery te muszą zostać zaklasyfikowane do podpozycji 8525 40 91 Nomenklatury Scalonej.

**W przedmiocie kosztów**

45 Dla stron postępowań przed sądem krajowym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed tym sądem; do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż poniesione przez strony postępowań przed sądem krajowym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (trzecia izba) orzeka, co następuje:

**Klasyfikacji camcordera do podpozycji 8525 40 99 Nomenklatury Scalonej zawartej w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256, str. 1), zmienionym rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2263/2000 z dnia 13 października 2000 r. (Dz.U. L 264, str. 1), rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2031/2001 z dnia 6 sierpnia 2001 r. oraz rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1789/2003 z dnia 11 września 2003 r. należy dokonywać wyłącznie jeżeli funkcja rejestracji obrazów i dźwięków pochodzących ze źródeł innych niż wbudowana kamera i mikrofon jest aktywna w momencie odprawy celnej lub jeżeli — nawet w przypadku, gdy zamiarem producenta nie było wskazywanie tej właściwości — funkcja ta może zostać aktywowana później poprzez zwykłą zmianę ustawień urządzenia przez użytkownika nieposiadającego specjalnych umiejętności, bez dokonywania materialnej**

**modyfikacji camcordera. W przypadku późniejszej aktywacji, konieczne jest również, po pierwsze, aby po jej dokonaniu camcorder taki funkcjonował analogicznie do camcordera, którego funkcja rejestracji obrazów i dźwięków pochodzących ze źródeł innych niż wbudowana kamera i mikrofon jest aktywna w momencie odprawy celnej oraz, po drugie, aby camcorder taki funkcjonował autonomicznie. Weryfikacja spełnienia tych przesłanek musi być możliwa w momencie odprawy celnej. Dokonanie oceny, czy przesłanki te zostały spełnione należy do sądu krajowego. Jeżeli przesłanki te nie zostaną spełnione, camcordery te muszą zostać zaklasyfikowane do podpozycji 8525 40 91 Nomenklatury Scalonej.**

Podpisy